

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/160/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010316
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2013:1612010316.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Danicou Veselovskou, v trestnej veci obžalovaného B. R. a spol. pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. januára 2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1) B. R., nar. XX. XX. XXXX v Z., trvale bytom Z. F. č. XXX, invalidný dôchodca,

2) A. R., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom Z. F. č. XXX, nezamestnaný,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h, ž e

1) dňa 06. 09. 2008 v čase okolo 13.00 hod. po príchode do pohostinstva zv. K. v obci Z. F., ktorý sa nachádza v blízkosti futbalového ihriska, fyzicky napadli tam prítomných hostí tak, že vošli cez vstupné dvere do tejto prevádzky, kde obvinený B. R. držiac v ruke plynovú pištoľ zn. BRUNY MOD 92, kaliber 9 mm, v.č. XXXXXX, čiernej farby, s touto mieril na hostí, pričom podíšiel k stolu, kde sa nachádzal poškodený N. E., a tohto bez udania dôvodu udrel pažbou zbrane do oblasti nosa, po čom sa od tohto stola postavil jeho syn S. E., ktorý vyrazil obvinenému B. R. z ruky pištoľ, načo ho obvinený A. R. udrel čalúnenou stoličkou so železnou konštrukciou do oblasti ľavého ramena, kde týmto konaním spôsobil obvinený B. R. poškodenému N. E. tržno - zmliaždenú ranu nosa s predpokladanou dobou liečenia v trvaní do siedmych kalendárnych dní a obvinený A. R. poškodenému S. E. pohmoždenie v oblasti jeho ľavého ramena s dobou práceneschopnosti od 08. 09. 2008 do 19. 09. 2008,

2) obžalovaný B. R. dňa 05. 06. 2009 o 15.50 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. N. XXX, ev.č. BA-XXX AI po ceste 1/2 v smere Veľké Leváre - Malacky napriek tomu, že vedenie motorového vozidla mu bolo rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Malackách pod číslom ORP-P-67/H-DÍ-MA-2008 zo dňa 25. 02. 2008, právoplatným dňa 13. 05. 2008 zakázané na dobu 24 mesiacov, pričom doba výkonu tejto sankcie v čase posudzovaného skutku neuplynula,

t e d a

obvinení B. R. a A. R. v bode 1)
spoločným konaním sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného, a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

obvinený B. R. v bode 2)

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l i

obvinený B. R. a A. R. v bode 1)

prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k §364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona,

obvinený B. R. v bode 2)

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. I písm. d) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

Obžalovaný B. R.

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona k trestu prepadnutia veci, a to

plynovej pištole zn. BRUNY MOD 92, kal. 9 mm, výrobné číslo XXXXXX, čiernej farby, bez zásobníka a nábojov, nachádzajúcej sa na Okresnom riaditeľstve PZ Malacky.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 2 (dva) roky.

Obžalovaný A. R.

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona s použitím § 50 ods. 1 Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaným B. R. a A. R. ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Sociálna poisťovňa, Pobočka Bratislava, Záhradnícka č. 31, Bratislava, škodu vo výške 26,82 €.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný B. R. na hlavnom pojednávaní k bodu 2) učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré súd po jeho kladných odpovediach na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku prijal, v bode 1), rovnako ako obžalovaný A. R., vyhlásil, že je nevinný, preto súd vykonal dokazovanie len k bodu 1) vo vzťahu k obojmu obžalovaným, a vo vzťahu k výrokom o treste a náhrade škody.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných B. R. a A. R., výsluchom svedkov N. E., S. E., D. D., B. N., A. X., Q. K., Z. U., M. C. a Q. D., podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok, podľa § 269 Trestného poriadku vykonal listinné dôkazy a zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný B. R. využil svoje právo a odmietol vypovedať, preto súd podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania. Vtedy rezolútne poprel spáchanie skutku a označil sa za obeť útoku poškodeného. Konkrétne uviedol, že pri odchode z pohostinstva mu neznámy muž povedal, že mu hodí granát do baráku a všetkých ich pozabíja. Potom sa tento muž postavil a začal hádzať fľašami. Pritom sa vylialo pivo, na ktorom sa ten pán šmykol a padol na stoličku, pričom si poranil nos. Následne nejakí muži v pohostinstve začali hádzať fľašami. Dobehol otec obžalovaného B. R. - obžalovaný A. R., a tento ich „rozbránil“. Išiel domov a čakal na príchod polície. Nemal pri sebe žiadnu zbraň, mal ju doma, inak by okamžite strieľal.

Obžalovaný A. R. tiež poprel spáchanie skutku, ktorý mu bol kladený za vinu. Spolu so synom B., ktorý má protézu dolnej končatiny, sedel v pohostinstve. E. mu začali nadávať do mrzákov, že mu podpália barák a podobne, čo obžalovaný nemohol počúvať, preto odišiel domov, zatiaľ čo B. tam ostal. O chvíľu mu jeho vnuci došli domov povedať, že v pohostinstve policajti riešia niečo s B. a plynovou pištoľou. Obžalovaný išiel naspäť k pohostinstvu a pred vchodom sa rozprával s policajtkami o B.. Dvere do šenku boli otvorené a obžalovaný počul svojho syna B. ako kričí, že ho bijú. Išiel do vnútra, kde videl, ako hneď za dverami E. bijú jeho syna päťami. Na zemi bolo rozliate pivo. Starý E. sa na ňom mohol šmyknúť a zraniť si nos. Vtedy už zranenie nosa mal. Obžalovaný A. R. sa snažil útočníkov od syna oddeliť, pričom dostal od mladého E..

Svedok N. E., ktorý bol so synom S. na pive, uviedol, že v čase, keď boli obaja obžalovaní v pohostinstve, sem prišli policajtky a pýtali sa na B. R.. Keď vyšli von, pohostinstvo opustili aj R.. Po chvíli sa obaja vrátili a B. od dverí mieril naňho pištoľou a hovoril, že „gádže, zradzili ste mňa“ a následne ho udrel pištoľou do nosa. Následne si spomína len na to, že ho odviezla sanitka. S obžalovanými nemal nikdy predtým konflikt.

Svedok S. E. vypovedal zhodne ako jeho otec s tým, že obžalovaný B. R. sa po príchode policajti s týmito presunul von a následne sa vrátil. Vytiahol spoza trička pištoľ, ktorou mieril jeho otcovi na hlavu. Svedok k nemu zozadu pristúpil a snažil sa mu zbraň vytrhnúť, ale obžalovaný ňou udrel jeho otca do nosa. Následne sa svedkovi podarilo obžalovaného odzbrojiť, zbraň spadla na zem, vypadol z nej zásobník, a vtedy svedok zistil, že sa jednalo o plynovú pištoľ. Vtom videl, ako obžalovaný A. R. ide zaútočiť stoličkou na svedkovho otca. Tento sa ho snažil chrániť a stoličkou od obžalovaného A. R. dostal on.

Svedkovia D. D. a Q. D. prišli na miesto činu až po skutku a k veci nič podstatné neuviedli.

Svedok B. N. uviedol, že sedel pri stole s E., keď do pohostinstva prišli dve policajtky, ktoré sa pýtali na B. R., s ktorým vyšli von. On sa po chvíli vrátil s tým, že kto zavola tých policajtov. N. E. odpovedal, že oni nie, na čo obžalovaný vytiahol zbraň a udrel ho do nosa. Svedok išiel za bar navlhčiť uterák, aby poškodeného ošetril. Strhla sa tam mela, nevie, kto koho bil. On osobne A. R. nevidel.

Svedkyňa A. X., policajtkyňa, vypovedala, že pre odstup času si na skutok nepamätá. Stálou službou boli usmernené, že B. R. má zbraň a ich úlohou bolo preveriť to. V N. v Z. F. vyzvali B. R., aby im zbraň ukázal. Vyšiel s nimi von, kde im ukázal zbraň, ktorú po pozretí obžalovanému vrátili. On problémy nerobil, ale jeho otec A. R.. Obžalovaný B. R. odišiel naspäť do pohostinstva a o chvíľu bol poškodený zranený. Policajtkyňa zotrvali na mieste do príchodu sanitky.

Svedkyňa Q. K., policajtkyňa, uviedla, že operačné stredisko ich vyslalo do N. v Z. F. za účelom preverenia telefonického oznámenia, že B. R. tam má zbraň. Keďže ho nepoznali, pýtali sa hostí pohostinstva, či

je tam B. R.. Keďže ho nenašli, vyšli von. Prišiel za nimi muž, o ktorom vysvitlo, že je B. R., ktorý sa pýtal, prečo hľadajú B. R.. Za tričkom mal zastrčenú zbraň, o ktorej tvrdil, že je plynová a uviedol, že on je B. R.. Po výzve, aby zbraň policajtkám ukázal, prišiel jeho otec, asi z domu, lebo oni bývajú kúsok od pohostinstva, a začal policajtkám vulgárne nadávať. Na základe tohto kriku vyšli hostia z pohostinstva, a obžalovaní sa snažili vojsť, hostia pred nimi ustupovali smerom dovnútra. Vnútri sa strhli emócie, hľadal sa vinník, ktorý zavolať políciu. Svedkyňa stála vedľa B. R., preto pozorovala jeho, nevie, čo robil obžalovaný A. R.. B. R. vytiahol tú plynovú pištoľ a udrel ňou staršieho pána do nosa. Syn tohto pána sa snažil otca chrániť a vyrazil obžalovanému zbraň. Zaregistrovala, že v jej blízkosti letela stolička.

Svedok Z. U. uviedol, že vN. už nepracuje od septembra 2008 a pre odstup času si nič nepamätá.

Svedok M. C. uviedol, že keď prišiel do pohostinstva, obžalovaní tu už neboli.

Zo znaleckého posudku z odboru kriminalistiky vypracovaného KEÚ PZ Bratislava vyplýva, že zbraň, ktorá bola predmetom skúmania je streľby schopná. Jedná sa o expanznú zbraň - plynovku, ktorá sa zaraďuje do kategórie D, a ktorú môže do vlastníctva nadobudnúť plnoletá osoba spôsobilá na právne úkony.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, vypracovaného MUDr. M. Z. a MUDr. R. P., PhD., vyplýva, že obžalovaný B. R. má emočne nestabilnú poruchu osobnosti impulzívneho typu. Znalčkyne nezistili inú závažnú duševnú poruchu, ktorá by mala za následok ovplyvnenie rozpoznávacích a ovládacích schopností, tieto boli u obžalovaného aj v čase skutku zachované. Pobyť obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, avšak vzhľadom na jeho sklony k agresivite znalčkyne navrhli ambulantnú psychiatrickú liečbu, ktorej cieľom by bolo tlmenie agresívneho správania a impulzov.

Z listinných dôkazov súd poukazuje na zápisnicu o ohliadke miesta činu, zápis o dychovej skúške, lekárske potvrdenia, zápisnicu o prevzatí zaistenej veci a potvrdenie, fotodokumentáciu, uplatnenie nároku na náhradu škody, výpis z evidencie priestupkov, evidenčnú kartu vodiča, správy o povesti, odpisy registra trestov obžalovaných, podstatný obsah spisov Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/124/2010, 2T/23/2011, 3T/135/2011 a 3T/90/2011 a z nich najmä meritórne rozhodnutia, a rozsudok Okresného súdu Senica sp.zn. 3T/20/2006, rozsudky Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/29/2007 a 3T/125/2006 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1To/81/2010.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že s verziou obžalovaných spočívajúcou v tom, že napadnutý bol obžalovaný B. R. a poškodený N. E. utrpel zranenie nosa tak, že sa šmykol na rozliatom pive, nemá - na rozdiel od verzie poškodených - oporu v žiadnych ďalších dôkazoch. Priamym svedkom útoku obžalovaného B. R. na poškodeného N. E. bol B. N., ktorý zhodne ako poškodení opísal aj motiváciu obžalovaného B. R. útočiť na hostí pohostinstva. Skutkový dej dotvárajú výpovede policajti, ktoré sa sem dostavili na základe telefonického oznámenia, že B. R. má v pohostinstve zbraň, čo evidô2entne vyvolalo v obžalovanom búrlivé emócie (ktoré vysvetľuje znalecký posudok). Policajtká Q. K. si na udalosti pamätala presnejšie ako A. X. a potvrdila, že obžalovaný B. R. udrel zbraňou poškodeného N. E., poškodený S. E. mu ju vyrazil, A. R. bol pri mieste činu prítomný bezprostredne predtým, a v čase úderu zbraňou pri svedkyňi letela vzduchom stolička. Tieto skutočnosti presne zodpovedajú výpovediam poškodených. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že obhajoba obžalovaných bola v celom rozsahu vyvrátená a skutok v bode 1) sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd odmietol návrhy obžalovaných na doplnenie dokazovania pribratím znalca z odboru zdravotníctvo na mechanizmus vzniku zranení poškodeného S. E. a vypočutím lekára, ktorý vystavil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti poškodeného, jednak z dôvodu, že tieto návrhy neboli dané včas, t.j. v čase doručenia výzvy podľa § 240 Trestného poriadku obžalovaným. Z rovnakého dôvodu odmietol návrh na doplnenie dokazovania výsluchom ďalšieho údajne očitého svedka A. S., a rodinných príslušníkov obžalovaných. Návrh na vypočutie N. C., Z. C. a A. U. súd odmietol z dôvodu, že nespĺňal obsahové náležitosti návrhu na vykonanie dôkazu v zmysle § 240 Trestného poriadku, t.j. obžalovaný B. R. neuviedol, na aké okolnosti majú byť svedkovia vypočutí. Aj v prípade, že by návrhy obžalovaných na doplnenie dokazovania spĺňali formálne náležitosti, súd vzhľadom na zistený skutkový stav považuje takéto návrhy za nespôsobilé zmeniť dôkaznú situáciu.

Obžalovaní B. R. a A. R. sa v bode 1) spoločne dopustili výtržnosti na mieste verejnosti prístupnom tým, že napadli iného a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, čím naplnili znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

V bode 2) obžalovaný B. R. vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie orgánu verejnej správy o zákaze činnosti, čím naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Súd uznal vinu obžalovaného zo spáchania skutku v bode 2) bez vykonania dokazovania k tomu, či sa skutok stal, či je trestným činom a akým, a či ho spáchal obžalovaný, a to v zmysle § 257 Trestného poriadku na základe vyhlásenia obžalovaného o vine.

Konanie obžalovaného B. R. v oboch bodoch súd vyhodnotil podľa kritérií uvedených v § 15 písm. a) Trestného zákona ako priamy úmysel, ktorý vyplýva z motivácie obžalovaného i zo spôsobu spáchania trestného činu v bode 1) a v bode 2) z charakteru trestnej činnosti. Rovnako súd vyhodnotil ako zavinenie obžalovaného A. R. v bode 1). Priamosť jeho úmyslu vyplýva z okolností spáchania trestného činu a z jeho konania, keď zdvihol zo zeme stoličku a zaútočil ňou na poškodeného S. E., ktorý mu bol v tom čase otočený chrbtom, čo preukazuje lokalizácia jeho poranení.

Obžalovaný B. R. bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný, z toho 2 krát pre trestný čin lúpeže, spravidla k nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky pod sp.zn. 2T/23/2011 zo dňa 08. 09. 2011, právoplatným dňa 25. 01. 2012, odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Obžalovaný A. R. bol v posledných 10 rokoch opakovane súdne trestaný k podmieneným trestom odňatia slobody, kedy sa v skúšobnej dobe osvedčil. Ficcia neodsúdenia však nenastala pri poslednom odsúdení, a to Okresným súdom Malacky pod sp.zn. MA 1T/112/2003 dňa 04. 06. 2003, kedy mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorého výkon bol nariadený a obžalovaný trest vykonal dňa 12. 10. 2006. Obec Z. F. sa k jeho povesti konkrétne nevyjadřila.

Súd zisťoval pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona a v prípade obžalovaného B. R. zistil dve priťažujúce okolnosti spočívajúce v tom, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) a v tom, že pred spáchaním aktuálnych trestných činov už bol odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona), a to rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 3T/20/2006 zo dňa 05. 02. 2007 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky. Súd obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keď právom posledného slova sa poškodenému ospravedlnil a oľutoval svoje konanie. Z uvedeného vyplýva, že u obžalovaného B. R. je prevaha priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi v pomere 2:1.

V prípade obžalovaného A. R. súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti, avšak je daná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúca v predchádzajúcom odsúdení Okresným súdom Malacky sp. zn. MA 1T/112/2003. Pomer je teda 1:0.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že obžalovaný B. R. spáchal na rozdiel od obžalovaného A. R. viac trestných činov, i na záznamy v registri trestov a mieru zavinenia jednotlivých obžalovaných v bode 1) je potrebné postupovať vo vzťahu k ich potrestaniu diferencovane.

Obžalovaný B. R. spáchal skutky dňa 06. 09. 2008 a dňa 05. 06. 2009, čo je potom, ako bol odsúdený Okresným súdom Senica pod sp.zn. 3T/20/2006 dňa 05. 02. 2007 pre trestný čin lúpeže k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky. Následne bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/125/2006 zo dňa 04. 02. 2010 uznaný vinným zo spáchania viacerých trestných činov vrátane trestného činu lúpeže, spáchaných pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Senica, za čo mu bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/81/2010 dňa 23. 06. 2010 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 2 mesiace za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Senica. Tieto dve odsúdenia súd považuje za podstatné pri riešení otázky, či aktuálne skutky sú v súbehu

s inými skutkami, za ktoré už bol obžalovaný odsúdený, alebo sú recidívou. Ostatné odsúdenia uvedené v odpise registra trestov boli totiž za skutky spáchané po odsúdení Okresným súdom Bratislava IV sp. zn. 3T/125/2006 a z tohto hľadiska sú irelevantné. Možno zhrnúť, že na časovej osi nastali nasledovné právne významné skutočnosti:

V roku 2002 sa obžalovaný B. R. dopustil trestného činu lúpeže a ďalších trestných činov, v roku 2005 opäť lúpež, dňa 05. 02. 2007 vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Senica za lúpež z roku 2005, nadobudnutie právoplatnosti tohto rozsudku dňa 22. 04. 2008, skutok v bode 1), skutok v bode 2), vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Bratislava IV za trestnú činnosť z roku 2002 a zároveň z roku 2005 vrátane zrušenia rozsudku Okresného súdu Senica vo výroku o treste.

Z uvedeného je zrejmé, že konanie obžalovaného v bodoch 1) a 2) je recidívou k odsúdeniu Okresným súdom Senica sp. zn. 3T/20/2006, a aktuálne skutky nie sú v súbehu so žiadnym iným trestným činom, sú v súbehu len navzájom. Z tohto dôvodu bolo potrebné uložiť obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Pri úvahách o druhu trestu súd dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený Okresným súdom Senica sa minul svojmu účinku, je potrebné uložiť obžalovanému opäť len trest nepodmienečný, keď vzhľadom na jeho osobu vychádzajúc z jeho registra trestov i znaleckého posudku, nemožno predpokladať, že by sa napravil na základe podmieneného odsúdenia. Súd dospel k záveru, že s najvyššou mierou pravdepodobnosti by obžalovaný nevedol v skúšobnej dobe riadny život a trest by nespĺnil ani svoju ochrannú funkciu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti. V zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona súd ukladal trest podľa prísnejšieho zákonného ustanovenia zbiehajúcich sa trestných činov. Týmto ustanovením je § 364 ods. 2 Trestného zákona, ktorého trestná sadzba je 6 mesiacov až na 3 roky. Nakoľko u obžalovaného prevažuje počet priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, súd podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o 1/3, tak sa spodná hranica zvýšila na 16 mesiacov. Z dôvodu odstupe času a okolností spáchania trestného činu súd, uložil obžalovanému trest na spodnej hranici trestnej sadzby.

Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Na spáchanie prečinu výtržníctva bola použitá expanzná zbraň špecifikovaná vo výrokovej časti rozsudku, preto súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vyslovil trest prepadnutia tejto veci, ktorej vlastníkom sa podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona stáva štát.

Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia sa obžalovaný B. R. dopustil v súvislosti s vedením motorových vozidiel, preto bolo potrebné uložiť mu aj trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorý súd vymeral pri spodnej hranici zákonnej sadzby, ktorá je 1 až 10 rokov.

V prípade obžalovaného A. R. súd dospel k záveru, že účel trestu deklarovaný v § 34 ods. 1 Trestného zákona možno dosiahnuť uložením podmieneného trestu odňatia slobody. K tomuto záveru súd dospel prihládajúc na okolnosti spáchania trestného činu a možnosti nápravy obžalovaného, u ktorého je vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia, ich čas a povahu, dôvodné predpokladať, že hrozba trestu postačí na vedenie riadneho života. U obžalovaného prevažuje počet priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, preto bolo potrebné podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona upraviť trestnú sadzbu uvedenú v § 364 ods. 2 Trestného zákona rovnakým spôsobom ako u obžalovaného B. R.. V rámci takto upravenej trestnej sadzby súd uložil obžalovanému A. R. trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, čo je na spodnej hranici, ktorý trest súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Dĺžka skúšobnej doby zohľadňuje odstup času od spáchania trestného činu i potrebu súdu monitorovať správanie obžalovaného z hľadiska jeho súladu so zákonom.

Počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia je obžalovaný A. R. povinný viesť riadny život, nedopustiť sa trestného činu, priestupku, ani iného protispoločenského konania, v opačnom prípade súd vysloví, že sa neosvedčil, a trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov vykoná.

V adhéznom konaní si Sociálna poisťovňa uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 26,82 € titulom vyplatených nemocenských dávok poškodenému S. E. počas jeho práceneschopnosti v dôsledku zranenia stoličkou, k čomu predložila potrebné doklady. Vzhľadom na skutočnosť, že o nároku poisťovne neboli žiadne pochybnosti, súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal oboch obžalovaných k povinnosti spoločne a nerozdielne škodu nahradiť, a to na základe záveru o spolupáchateľstve obžalovaných.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Malacky.